

тѣхъ и за правителството имъ, и слѣдователно по-достойни за осъждане, нежели заявления на тѣхнитѣ нужди и желания.

Сждбата на всѣкой чловѣкъ частно, както и на всѣкой народъ въобще, е въ ржката на всемогщето, сщество, което управлява вселената. Тая сщата сждба е турила прѣди четири вѣка насъ българитѣ и милото наше отечество, подъ властѣта на славнитѣ завоеватели, които основаха Отоманската Империя въ Европа.

До тогава нашитѣ прадѣди бѣха навикнали сѣ да побѣдяватъ и едвамъ храбритѣ завоеватели Султанъ Мурадъ, Баязитъ Илдържмъ и Мохамедъ II. можиха да ги побѣдятъ.

Да ли е било чувство на народна гордость или на гражданска добродѣтель джлбоко вкоренено въ сърдцата на послѣднитѣ наши царѣ Иванъ Шишмана, Георги Страшимира и Асѣна четвъртаго, та не сж възприели, да просятъ миръ и милость отъ силнитѣ султани, както правяха Сръбскитѣ Князове, а особено Молдо-влашкитѣ Воеводи?!

Ний не щемъ да предирвами тайнитѣ на историята за онѣзи, които сж въстържествували юнашки и за онѣзи, които сж паднали славно. Ще кажемъ само, че такава е била сждбата, която провидението ни било назначило.

Даже и днесъ само Богъ знае тайнитѣ причини на въздиганието и на отпаданието на народитѣ. Богъ самъ познава бждущността, която е запазена за най силнитѣ Империи, както и за най-парясанитѣ народи.

Но при всичко това, очевидно е, че една нова епоха се готви на Вѣстокъ, и не е нужно да се отваря книгата на сждбинитѣ, за да разумѣ чловѣкъ, че сме вече въ придверието на коренни промѣнения.

Въ едно такова критическо положение на Отоманската Империя, положение не по-малко критическо и за българския нашъ народъ, и прѣди всичко друго по-разумно ще е, той да си искаже на своя августейший монархъ своитѣ страдания и истински желания.

Българский народъ, Господарю, е най-многочислений отъ всички ония народи, които провидението е турило подъ Вашата властъ. Вѣрни тълкователи на тѣзи